

en Revision ikke bør berøre Hovedtrækene i disse Love, men at den bør sigte til at rette de Feil og Ufuldkommenheder, som 5 Mars Erfaring vil have lagt for Dagen. Naar man nu vilde give Revisionen den Betydning, som her er angiven, at Ordningen af Forhold, som stode i meget nøie Forbindelse med Hærloven, skulde udsættes, indtil Revisionen havde fundet Sted, vilde man derved forsætte sig til ganske det samme Forhold, som fandt Sted, inden Hærloven blev vedtagen. Naar Regjeringen dengang foreslog et Lovgivningsarbejde, sigtende til at afhjælpe følelige Mangler eller til at tilveiebringe en ønskelig Ordning af et eller andet Forhold ved Hæren eller Søværnet, var Svaret altid: Det kunne vi ikke indlade os paa, saalænge vi ikke have en Hærlov, saalænge vi ikke have en Lov om Søværnet. Derved afviste man alle mulige Forsøg paa stykkevis, efter som Omstændighederne tilraadede det, at rette alle de Mangler, der vare ved Hærens og ved vor Flaades Ordning; derfor lod man Alting ligge, og Alting kom mere og mere i Forsald, indtil man omsider naaede at faae Lovene om Hærens og Søværnets Ordning. Nu, 3 Mar efter at disse Love ere givne, foreslaaer man at føre os tilbage til nøiagtigt den samme Tilstand. Naar der er Tale om et Forholds Ordning ved Hæren eller Søværnet, holder man sig tilbage og siger: Ja, Hærloven eksisterer saa at sige ikke, siden den ikke er revideret; den eksisterer vel nu i det Omfang, hvori vi have vedtaget den, men man maa ikke bygge videre paa denne. Bygning, ikke lade dette Træ groe sin naturlige Væxt; den maa standses, fordi Loven, saalænge den ikke er revideret, saa at sige ikke eksisterer. Tænk Dem nu, at den bliver revideret. Jeg tør neppe gjøre mig Haab om, at den skulde blive revideret, uden at der kom en Paragraph ind i den, som bestemte en ny Revision; men naar denne Paragraph kom ind, vil det samme Argument igjen være ligesaa godt, som det er i dette Dieblif. Det Lovforslag, som her er forelagt, burde egentlig have været forelagt i Forbindelse med Lønningslovene, det er slet ikke Andet end en Revision af Pensionsbestemmelserne, en Revision, som blev nødvendig, fra det Dieblif

man forandrede Benævnelserne for Chargerne, og fra det Dieblif man forandrede Lønningerne. Da var det en ganske naturlig Consequent, at man ogsaa forandrede Pensionsloven, som støttede sig til de ældre Lønninger og til de ældre Benævnelser. At denne Revision ikke dengang er bleven forelagt, ligger deri, at man ikke har haft Kræfter til at tilendebringe alle de Arbejder, hvis Udførelse var ønskelig. Krigsbestyrelsen og Marinebestyrelsens Kræfter have i den Grad været optagne, at det end ikke har været muligt at tilveiebringe dette Lovforslag i Forbindelse med de mange andre Arbejder, der foreligge, for noget hen i denne Session, men at Regjeringen har tillagt denne Sag Bigtighed, derom vidner saavel den Omhu, hvormed Lovforslaget er blevet udarbejdet, som ogsaa navnlig den Omstændighed, at man ikke har troet at burde opsætte Forelæggelsen, naaget Sessionen var noget fremskreden, men har forelagt Lovforslaget, saasnart det var muligt. Men for at komme tilbage til Revisionen: naar Thinget godkender den Opfattelse, som her træder frem, at et Regjeringsforslag, der kun er en naturlig Consequent af en anden given Hovedlov, skal lægges tilside, fordi der forestaaer en Revision af Hærloven eller af Loven om Søværnet, saa bliver den vedkommende Ministers Stilling ligeoverfor Thinget fuldkommen uholdbar. Det vil ikke være mig muligt, saafremt en saadan Opfattelse af de foreliggende Forhold finder Medhold i Thinget, da fremdeles at forhandle med Thinget. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at det er en Forpligtelse for Regjeringen at forelægge de Lovforslag, hvis Udarbejdelse den kan overkomme, og som den anseer for nyttige og nødvendige. Om Rigsdagen har nogen Forpligtelse paa sin Side, det tilkommer det ikke mig at undersøge, men jeg troer ikke, at en Regjerings Forpligtelse ender med, at den kan, som den ærede Ordfører udtrykte sig, faae Letlighed til at slyde Ansvarer fra sig. Jeg troer, at en Regjerings Stilling er en anden. Naar den har forelagt et Lovforslag, bør den ikke være ligegyldig ved, om dette Lovforslag faaer eller ikke faaer en Behandling i Thinget. Det